

Ecel

– Yazan Adam · 06 Aralık 2016

Bunu...Sen istedinOysa ne kadar sabrettimÜmit besledim, geleceğim diye güvendimKendime refik ve yaren olarak umutla seçmiştimÖncelikle sessiz kaldım, anlamaya çalıştım ve inandımHer ne yaptıysan mazeretleri sıraladın ve bizleri kandırdınHiç arzu etmediğimiz işlere bulaştırdın, sanki esaret yaşattınHesapsız bir aklın kurbanı olmak için farktın, bizleri neden bulaştırdınEcel vaktini bekler, emre tabii olan bir değer fakat nice cahiller onu bizzat davet eder

Gel...Yapma dedimNedenlerini bir bir söyledimMütemadiyen borçlanmanın akıbetini söyledimTemelsiz ve tedbirsiz zafiyetlere inananlar gafildir dedimCehaletin ve bilinçsizliğin kimseye mal edilemeyeceğini açıkça gösterdimSana gösterilen iyi niyet ve samimiyeti bu kadar pervasız kullandığın için ihtar ettimBütün bunlara rağmen sen yine her zaman ki bahanelerine sığınarak tercihini gerçekleştirdinBu bağnaz hareketinle kimi karşına aldın ve nasıl bir bedeller karşılaştacağını gafletinden hesaplayamadın
Mustafa Cilasun